

[Carsten Andersen]

Jeg kan ikke lade være med at sige, når hr. Nør Christensen kommer ind på, at Danmarks Radio har en andel i forvrængningen af opfattelsen af kriminalitet her i landet, at Danmarks Radio i morges bidrog bl.a. til at videremeddele en forvrængning om ungdomskriminaliteten ved at citere formanden for kriminalbetjentes forening. Jeg er enig med hr. Nør Christensen i, at bl.a. Danmarks Radio og en stor del af pressen har været medvirkende årsag til, at vi får en forkert opfattelse af kriminaliteten, men jeg tror også, at ansatte inden for politiet er medskyldige i, at vi får en forkert opfattelse af, hvor stor kriminaliteten er i dette land.

Bjørn Elmquist (V):

I oktober måned sagde kriminologen Flemming Balvig: Narkostyrken burde halveres og i stedet sættes ind mod bl.a. cykeltuverier.

Det var et meget kategorisk udsagn, som vakte opmærksomhed. Det blev fremsat i forbindelse med en offentliggørelse af den første samlede undersøgelse af, hvordan danskerne oplever forbrydelser. Jeg kan forestille mig, at det har været medvirkende som udgangspunkt for forespørgslen fra Kristeligt Folkeparti.

Undersøgelsen viste, at hver fjerde dansker hvert år bliver offer for en forbrydelse – stor eller lille. Oftest er det det, man kalder småkriminalitet, som man møder i hverdagen: Tyverier, hærværk, chikane, hvorimod volden er mere sjælden.

Flemming Balvig drog så den konklusion, at samfundet først og fremmest bør sætte ind mod massekriminaliteten, og det vil altså så sige denne form for mindre belastende kriminalitet.

Omvendt: Hvis ikke man gør det, ville massekriminaliteten have uheldige virkninger på de almindelige borgeres samfundssind. Vi ville blive mere tillukkede og mistroiske over for hinanden. Det ville være en ond cirkel, som vi kom ind i på den måde.

Jeg tror, at det er klogt, at man fra kriminologers side påpeger denne sammenhæng. Mange af os oplever sikkert også, at når man kommer til politiet med en anmeldelse af tyveri i almindeligt omfang, møder den ikke den helt store iver hos ordensmagten. Det er såmænd ikke, fordi politiet ikke er interesseret i at efterforske, men der er knappe ressourcer, og de bliver nødt til at prioritere. Så det, vi kalder almindelig dagligdags kriminalitet, kommer langt ned i rækken af opgaver for politiet.

Jeg tror nu nok, at dette forslag fra Flemming Balvigs side ikke kan bruges. Den alvorlige kriminalitet rammer så hårdt, når den rammer, at efterforskningsindsatsen ikke bør mindskes. Dertil kommer så, at narkokriminalitet skaber en meget stor del af den øvrige kriminalitet, lige fra manddrab og til tyveri af større omfang. Hver gang det lykkes at stoppe en narkoforbryder, har det en positiv og nedadgående virkning også på den øvrige kriminalitet.

Der er flere af talerne, der har været inde på de udtalelser, som formanden for kriminalbetjentes forening har fremsat her i morges. Jeg synes, jeg har svært ved at genkende det, som hr. Carsten Andersen sagde – uden dog at citere direkte – og at der blev givet et fortegnet billede. Jeg synes tværtimod, at det var en kraftig anmodning om større forståelse for politiets svære arbejdsvilkår, og mit parti er helt på linje med denne anmodning.

Jeg synes også, at vi ved flere lejligheder har vist, at vi vil sætte handling bag ordene. I de tilfælde, hvor vi har kunnet samle flertal i folketingsalen, har vi kunnet givet bedre vilkår for politiet. Jeg tænker også på nogle af de ændringer af retsplejeloven, f.eks. om adgang til varetagtsfængsling, som vi har fået igennem i de seneste år.

Endvidere må jeg sige, at nogle af ønskerne fra politiets side retter sig ikke bare mod Folketinget som politisk instans. Der findes andre politiske instanser. Når man gang på gang fra politiside med rette peger på problemerne omkring Christiania og BZ-ejendomme i København, er det jo ikke Folketinget alene, som er adressaten. Det er også Københavns Kommune.

Men ellers er spørgsmålet om det forebyggende arbejdet et vigtigt element i forespørgslen her; det fremgår direkte af ordlyden, hvor man bruger ordet »forebygge«. Det er vores opfattelse i Venstre, at meget er gjort, og mere skal gøres og også kan gøres.

Tallene for unges og endog mindreåriges forbrydelser er nu ikke så sorte endda. Her er jeg helt enig med det, hr. Carsten Andersen har været inde på om, at der i de seneste år heldigvis har tegnet sig en forholdsvis nedgang i ungdomskriminaliteten. Det har ikke alene at gøre med, at der er mindre årgange – der er færre i den aldersgruppe – men er et reelt fald.